

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5229/2021
08.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Јасминке Станојевић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Херцег, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, уз учешће умешача на страни туженог ЂЂ из ..., чији је пуномоћник Дамир Перић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2221/20 од 20.05.2021. године, у седници одржаној дана 08.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2221/20 од 20.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2221/20 од 20.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 8916/2018 од 19.09.2019. године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужбени захтев делимично усвоји. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу 1. реда АА из ... 183.456,00 динара, тужиоцу 2. реда ББ из ... 183.456,00 динара, тужиљи 3. реда ВВ из ... 211.280,16 динара, тужиљи 4. реда ГГ из ... 176.423,52 динара, тужиоцу 5. реда ДД из ... 366.387,84 динара, са законском затезном каматом на сваки појединачни износ од пресуђења 19.09.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужбени захтев тужилаца је одбијен преко досуђених, па до тражених износа и то: за тужиоца 1. реда АА преко досуђених 183.456,00 динара до тражених 226.378,80 динара, за тужиоца 2. реда ББ преко досуђених 183.456,00 динара до тражених 226.378,80 динара, за тужиљу 3. реда ВВ преко досуђених 211.280,16 динара до тражених 261.612,90 динара, за тужиљу 4. реда ГГ преко досуђених 176.423,52 динара до тражених 218.451,20 динара и за тужиоца 5. реда ДД преко досуђених 366.387,84 динара до тражених 453.638,50 динара, са законском затезном каматом на разлику од досуђених до тражених износа за сваког од тужилаца од пресуђења 19.09.2019. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка у укупном износу 424.174,64 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2221/20 од 20.05.2021. године, делимично је усвојена, а делимично одбијена жалба туженог изјављена против првостепене пресуде у односу на тужиоце АА, ББ, ВВ и ГГ, па је ова пресуда у односу на ове тужиоце преиначена у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је износ трошкова првостепеног поступка досуђен овим тужиоцима снижен на износ од 264.260,44 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате, а потврђена првостепена пресуда у побијаном усвајајућем и непреиначеном делу одлуке о тужбеном захтеву и о трошковима поступка. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби према тужиоцима АА, ББ, ВВ и ГГ.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права. Тужени ревизијом побија другостепену пресуду због погрешне примене члана 223. ЗПП, јер судови нису прекинули поступак до правноснажног окончања поступка развргнућа имовинске заједнице који се води пред Основним судом у Новом Саду, у предмету П1 257/19, нити су, пак, у својим одлукама решавали о претходном парвном питању, као што је то учињено у другим парничним поступцима. Из ових навода ревидента следи да се другостепена пресуда побија због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, што није законски разлог за посебну ревизију из члана 404. став 1. тог Закона.

Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП и утврдио да иста није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.11.2018. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде цени се у односу на сваког од тужилаца појединачно, с обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП. Тако у односу на тужиоце АА и ББ вредност побијаног дела износи 183.456,00 динара, у

односу на тужиљу ВВ 211.280,16 динара, за тужиљу ГГ 176.423,52 динара, а за тужиоца ДД 366.387,84 динара.

Како вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**